

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžfk/29/2017
Identifikačné číslo spisu: 5013200546
Dátum vydania rozhodnutia: 27.06.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:5013200546.4

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumana a zo sudcov JUDr. Sone Langovej a JUDr. Jozefa Milučkého v právnej veci žalobcu: Ing. Ján Chovanec, IČO: 10 871 390, miesto podnikania: Kollárová 73, Martin, zastúpený: Advokátska kancelária Mrázovský & partners, s.r.o., Mariánske námestie 2, Žilina, proti žalovanému (sťažovateľovi): Úrad pre reguláciu sieťových odvetví - Regulačná rada, Bajkalská 27, Bratislava, zastúpený: JUDr. Miloš Kvasňovský, advokát, Dunajská 32, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 13/3308/13/RR zo dňa 15. apríla 2013, konajúc o kasačnej sťažnosti sťažovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2013-233 zo dňa 25. januára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa (pôvodne žalovaného) proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2013-233 zo dňa 25. januára 2017 z a m i e t a.

Pôvodnému žalobcovi p r i z n á v a proti sťažovateľovi nárok na plnú náhradu trov konania.

Odôvodnenie

I.

1. Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Žiline podľa § 191 ods. 1 písm. c/ Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. 13/3308/13/RR zo dňa 15.04.2013 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Uvedeným rozhodnutím žalovaného bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie Úrad pre reguláciu sieťových odvetví č. 1795/2012/E-OZ zo dňa 14.12.2012, ktorým pre žalobcu schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny FVZ Ing. Chovanec, Kollárova 6884, Martin, 42,48 kw s celkovým inštaláčnym výkonom 0,04248 MW, nachádzajúcom sa na streche garáže, súp.č. XXXX, v k.ú. G., na pozemku s parc.č. KNC 2898/74 (ďalej len „výrobca elektriny“).

2. Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že obsah Protokolu o funkčnej skúške v bode

13 je v rozpore s § 5 bod 14 zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom k 28.02.2013 (ďalej len „zákon č. 309/2009 Z.z.“), keď prevádzkovateľ distribučnej sústavy na takéto „skúmanie“ hodnotenia zariadenia výrobcu elektriny žalobcu kompetenciu nemal, keď jeho kompetencia sa viazala výlučne na posudzovanie technických podmienok zariadenia výrobcu elektriny a technických podmienok pre pripojenie zariadenia žalobcu do sústavy. Samotný obsah bodu 13 nepreukazuje hodnotenie konkrétnych technických podmienok zariadenia výrobcu elektriny. Prevádzkovateľ distribučnej sústavy postupoval v rozpore so zákonom, keď svojvoľne rozšíril okruh svojich kompetencií, ktoré mu boli zverené zákonom č. 309/2009 Z.z. v § 5 ods. 14, keď jeho postup nemal oporu v ustanoveniach platného a účinného Prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy, preto krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je nesúladne so zákonom, keď žalovaný určil deň uvedenia posudzovaného zariadenia na výrobu elektriny do prevádzky v súlade s dátumom v bode 13 Protokolu o funkčnej skúške. Keďže žalovaný nepreukázal dôvody, ktoré by oprávňovali prevádzkovateľa distribučnej sústavy na uvedený postup a oprávňovali ho v bode 13 samostatne, vo väzbe na predchádzajúce body Protokolu o funkčnej skúške schvaľovať a určovať platnosť a účinnosť protokolu, dátumom uvedenom v bode 13, tak krajský súd konštatoval, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď v konaní nebolo preukázané, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy posudzoval technické podmienky zariadenia výrobcu elektriny dňa 10.07.2012, z čoho vyplýva, že pre stanovenie ceny výrobcu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie pre rok 2012 bolo potrebné vychádzať z ceny, ktorá sa odvíjala od určenia dátumu uvedeného v bode 12 Protokolu o funkčnej skúške.

II.

3. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný v zákonom stanovenej lehote kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby Najvyšší súd SR rozsudok krajského súdu zmenil a žalobu v celom rozsahu zamietol, alternatívne, aby rozsudok krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V dôvodoch uviedol, že zákonnú úpravu funkčnej skúšky pripojenia zariadenia na výrobu elektriny k distribučnej sústave predstavuje úprava obsiahnutá v § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., z ktorého možno vyvodiť, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy má povinnosť vykonať funkčnú skúšku do 30 dní od doručenia žiadosti výrobcu elektriny a ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy do 10 dní odo dňa jej vykonania vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky a že úpravu spôsobu a podmienok vykonania funkčnej skúšky zveruje do rúk prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Podľa žalovaného však zo znenia predmetného ustanovenia nevyplýva právna definícia funkčnej skúšky ako takej, pričom tiež z neho nevyplýva ani bližšia úprava spojenia „vykonanie funkčnej skúšky“. Tvrdenie žalobu, podľa ktorého funkčnú skúšku pripojenia zariadenia na výrobu elektriny k distribučnej sústave pokladá za technický úkon skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy priamo na mieste inštalácie zariadenia výrobcu elektriny z vyššie uvedeného ustanovenia nevyplýva. Z predmetného ustanovenia podľa žalovaného nemožno dospieť k záveru, že vykonaním funkčnej skúšky pripojenia zariadenia na výrobu elektriny k distribučnej sústave je len faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne. Dátum úspešne vykonanej funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy nemožno považovať za dátum technickej realizácie funkčnej skúšky. Z absencie prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy (spoločnosť Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s.) ako takého, prípadne z absencie úpravy funkčnej skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do distribučnej sústavy v rámci prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy však s poukazom na príslušné ustanovenia nemožno vyvodiť, že by funkčnou skúškou bolo iba faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne alebo, že by došlo k zmene výkladu pojmu vykonanie funkčnej skúšky v tom smere, že funkčnou skúškou je iba faktické vykonanie jednotlivých častí funkčnej skúšky v teréne. V tejto súvislosti žalovaný poukázal aj na § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z., z ktorého nevyplýva definícia „skutočného“ času uvedenia zariadenia do prevádzky, a teda čas „fyzického“ pripojenia zariadenia do distribučnej sústavy alebo spôsobilosti takéhoto zariadenia na pripojenie do distribučnej sústavy.

4. Je nevyhnutné, aby zariadenie výrobcu elektriny na výrobu elektriny spĺňalo technické podmienky na pripojenie do distribučnej sústavy prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Takéto splnenie technických podmienok je však možné preskúmať len podrobným posúdením pozostávajúcim z niekoľkých samostatných kontrol a krokov. Bez vykonania posúdenia splnenia technických podmienok by sa v rozpore s ustanoveniami zákona č. 309/2009 Z.z. mohlo potom za čas uvedenia zariadenia do prevádzky považovať už úplne prvé „fyzické“ pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy.

5. Zariadenie výrobcu elektriny teda síce môže byť „fyzicky“ pripojené do distribučnej siete, avšak tak môže byť vykonané predovšetkým z toho dôvodu, aby už pri inštalácii technológie mohla byť overená funkčnosť určitej časti zariadenia a funkčnosť napojenia. Práve z toho dôvodu si nemožno zamieňať tzv. skutočné pripojenie zariadenia do distribučnej sústavy s časom uvedenia zariadenia do prevádzky v zmysle definície podľa zákona č. 309/2009 Z.z.

6. Žalobca považuje funkčnú skúšku za technický úkon skúšky pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy priamo na mieste inštalácie zariadenia výrobcu elektriny, pričom nie je podľa názoru žalobcu správne posudzovať za dátum úspešne vykonanej funkčnej skúšky pripojenia zariadenia do sústavy dátum administratívneho spracovania výsledkov funkčnej skúšky pracovníkom spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. Podľa žalovaného z ustanovenia § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. vyplýva, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy má na vykonanie funkčnej skúšky celkovo 30 dní od doručenia žiadosti výrobcu elektriny, a teda zákonnou požiadavkou je, aby posledná kontrola v zmysle bodu 13 Protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia do sústavy spoločnosti Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s. bola vykonaná v rámci tejto zákonnej lehoty. Týmto sa funkčná skúška považuje za vykonanú. V prípade vyhodnotenia funkčnej skúšky s úspešným výsledkom pre výrobcu elektriny, má potom prevádzkovateľ distribučnej sústavy lehotu 10 dní odo dňa vykonania funkčnej skúšky na vydanie Protokolu o funkčnej skúške pripojenia zariadenia do sústavy ako dokladu o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky. V prípade plnenia týchto zákonných lehôt preto nemožno konštatovať, že by prevádzkovateľ distribučnej sústavy konal v rozpore so zákonom č. 309/2009 Z.z. a to bez ohľadu na skutočnosť, či úprava funkčnej skúšky bola alebo nebola súčasťou prevádzkového poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

III.

7. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby Najvyšší súd SR podanú kasačnú sťažnosť zamietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch uviedol, že sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu, ktorý reflektuje aktuálnu judikatúru Ústavného súdu SR napr. sp. zn. I. ÚS 373/2015-33 zo dňa 25.11.2015, II. ÚS 275/2015-48 zo dňa 16.12.2015. Správny súd ústavne konformným spôsobom vyložil § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z., keď konštatoval, že na prevádzkovateľa distribučnej sústavy bola zákonom delegovaná len právomoc pri posudzovaní funkčnej skúšky zariadenia skúmať len a výlučne technické podmienky a predpoklady konkrétneho zariadenia na výrobu elektrickej energie, ktoré sa má pripojiť do sústavy. Rovnako tak je potom podľa žalobcu správny aj z toho vyplývajúci záver o tom, že v uvedenom prípade je bod 13. Protokolu o vykonaní funkčnej skúšky v priamom rozpore s § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. z dôvodu, že tento viazal ukončenie funkčnej skúšky zariadenia do prevádzky na administratívnu kontrolu neznámym pracovníkom prevádzkovateľa distribučnej sústavy a nie tak, ako to predpokladá znenie príslušného predpisu na posúdení technických podmienok.

8. V ustanovení § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. je daný príkaz, že mal byť vydaný prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy. Táto povinnosť zo strany prevádzkovateľa distribučnej sústavy splnená nebola. Vychádzajúc z obsahu prevádzkového poriadku platného v rozhodnom období uvedenia zariadenia do prevádzky je jednoznačné, že tento žiadne špecifické podmienky a spôsoby, ktorých úpravu naň zákon delegoval, neupravoval v rozsahu povinností, ktorých splnenie sa v napadnutom rozhodnutí požaduje od žalobcu, a preto správne orgány nemohli od žalobcu požadovať splnenie iných, než zákonom uvedených požiadaviek na úspešné vykonanie funkčnej skúšky. Aj tieto podmienky pre prípad ich úpravy v prevádzkovom poriadku by museli byť v súlade so zákonom, pretože prevádzkový poriadok nemôže upravovať právne vzťahy nad rámec zákonnej úpravy. Je teda

nepochybné, že od osoby, ktorej zariadenie má byť uvedené do prevádzky nie je možné požadovať splnenie iných než v prevádzkovom poriadku uvedených podmienok a zároveň tieto podmienky obsiahnuté v prevádzkovom poriadku nemôžu byť v rozpore so zákonom a prevádzkový poriadok musí byť schválený úradom. Úradom schválený prevádzkový poriadok je záväzný pre účastníkov trhu. Nie je tak možné, aby prevádzkovateľ určoval spôsob a podmienky funkčnej skúšky spôsobom zverejnenia na svojom webovom sídle, resp. v samotnom Protokole o funkčnej skúške a tieto by boli pre žalobcu záväzné. Ak teda prevádzkovateľ stanovil spôsob a podmienky funkčnej skúšky zverejnením na webovom sídle, protokole o funkčnej skúške a správne orgány tieto požadovali od žalobcu na úspešné vykonanie funkčnej skúšky, došlo k porušeniu čl. 13 Ústavy SR. Žalobca na záver uviedol, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy porušil povinnosť uloženú mu v splnomocňujúcom ustanovení § 4 ods. 15 zákona č. 309/2009 Z.z. upraviť spôsob a podmienky funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku, keď upravil podmienky funkčnej skúšky uverejnené v usmernení na webovom sídle, resp. v protokole o funkčnej skúške, a to úpravou podmienok funkčnej skúšky spôsobom odporujúcom zákonu č. 309/2009 Z.z.

IV.

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP).

10. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“, „kasačný súd“) vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení rozsudku popísal krajský súd, preto pre účastníkov konania známe fakty a skutočnosti nebude nadbytočne opakovať a len v stručnosti z neho vyberá nasledovné:

11. Žalobca, ako regulovaný subjekt podal dňa 09.11.2012 na Úrade pre reguláciu sieťových odvetví žiadosť o schválenie ceny elektriny pre stanovenie doplatku pre rok 2012, vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení výrobcu elektriny. Úrad pre reguláciu sieťových odvetví prvostupňovým administratívnym rozhodnutím schválil pre rok 2012 pevnú cenu elektriny pre stanovenie doplatku vo výške 119,11 €/MWh vyrobenej zo slnečnej energie v zariadení žalobcu. Druhostupňový správny orgán toto prvostupňové administratívne rozhodnutie potvrdil. Následne na to podal žalobca správnu žalobu na súd, ktorá bola rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 21S/79/2013-76 zo dňa 05.03.2014 zamietnutá. Rozsudok krajského súdu bol rozsudkom Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Sžf/43/2014 zo dňa 28.01.2015 potvrdený. Tento bol však nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 373/2015 zo dňa 25.11.2015 zrušený a vec bola vrátená Najvyššiemu súdu SR na ďalšie konanie. Následne na to najvyšší súd uznesením sp. zn. 3Sžf/2/2016 zo dňa 03.11.2016 zrušil rozsudok krajského súdu s tým, aby sa krajský súd vysporiadal s námietkami, na ktoré poukázal Ústavný súd vo svojom náleze.

12. Kasačný súd sa v celom rozsahu stotožnil s rozhodnutím krajského súdu o zrušení rozhodnutia žalovaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalovaný určil za deň uvedenia zariadenia výrobcu elektriny (žalobcu) do prevádzky dátum uvedený v bode 13 protokolu o vykonaní funkčnej skúšky. Navyše postup, ktorý viedol žalovaného k vydaniu preskúmaného rozhodnutia považuje najvyšší súd za zmatečný a v rozpore so zákonom.

13. Podľa § 6 ods. 1 písm. c/ zákona č. 309/2009 Z.z. pri stanovení ceny sa rozumie doplatkom rozdiel medzi cenou elektriny a cenou elektriny na straty, ktorý uhrádza výrobcovi elektriny z obnoviteľných zdrojov energie alebo výrobcovi elektriny vysoko účinnou kombinovanou výrobou prevádzkovateľ regionálnej distribučnej sústavy, do ktorej je zariadenie výrobcu elektriny pripojené alebo na vymedzenom území ktorého sa nachádza.

14. Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 309/2009 Z.z. pri stanovení ceny elektriny úrad zohľadní

a) druh obnoviteľného zdroja energie,

- b) použitú technológiu,
- c) termín uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, prípadne termín rekonštrukcie a modernizácie zariadenia výrobcu elektriny a
- d) veľkosť inštalovaného výkonu zariadenia výrobcu elektriny,
- e) plnenie kritérií trvalej udržateľnosti, ak sa na výrobu elektriny použila biokvapalina,
- f) rozsah investičných nákladov na rekonštrukciu alebo modernizáciu.

15. Podľa § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z. na účely tohto zákona sa všeobecne rozumie časom uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky dátum, kedy bolo na základe kolaudačného rozhodnutia povolené užívanie zariadenia výrobcu elektriny alebo kedy bola úspešne vykonaná funkčná skúška pripojenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy (ďalej len „funkčná skúška“) podľa toho, ktorý dátum nastane neskôr.

16. Podľa § 5 ods. 14 zákona č. 309/2009 Z.z. prevádzkovateľ distribučnej sústavy, do ktorého sústavy má byť zariadenie výrobcu elektriny pripojené, je povinný vykonať funkčnú skúšku do 30 dní odo dňa doručenia žiadosti výrobcu elektriny. Ak zariadenie výrobcu elektriny spĺňa technické podmienky na pripojenie do sústavy, prevádzkovateľ distribučnej sústavy vydá výrobcovi elektriny doklad o úspešnom vykonaní funkčnej skúšky do 10 dní odo dňa jej vykonania. Funkčná skúška sa nevyžaduje, ak zariadenie výrobcu elektriny nebude pripojené do sústavy. Spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky určí prevádzkový poriadok prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

17. V prejednávanej veci bolo kľúčovou otázkou určenie dátumu úspešného vykonania funkčnej skúšky, ako rozhodnej skutočnosti pre určenie času uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky, od ktorej následne záviselo určenie pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatkov pre žalobcu pre rok 2012.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky s prihliadnutím na nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 373/2015 z 25.11.2015 a sp. zn. II. ÚS 274/2015 zo 16.12.2015, sa stotožnil s právnym názorom uvedeným v rozsudku krajského súdu a nesúhlasil s tvrdením žalovaného, že pre určenie časového momentu uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky je rozhodujúcim dátumom dátum uvedený v bode 13 protokolu o funkčnej skúške (t.j. 10.07.2012), keďže z § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z. z. vyplýva, že uvedeným dátumom je dátum „úspešného vykonania funkčnej skúšky“, nie následné schválenie a podpísanie protokolu, ako administratívneho úkonu prevádzkovateľa distribučnej sústavy.

19. Z obsahu administratívnych spisov žalovaného vyplýva, že spolu s cenovým návrhom predložil žalobca v správnom konaní kolaudačné rozhodnutie č. MSS-19427/2012-Ga, Ev.č. 60/2012, ktorým mesto Martin povolilo žalobcovi užívanie stavby „Fotovoltaické zariadenie 45,36 kWp“, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.06.2012 a Protokol o funkčnej skúške pripojenia zariadenia výrobcu do sústavy SSE-D, schválený a podpísaný v bode 13 za spoločnosť SSE - Distribúcia, a.s. riaditeľom sekcie AM dňa 10.07.2012. Z bodu 12 predloženého protokolu o funkčnej skúške vyplýva, že dňa 28.06.2012 bola projektovým manažérom SSE-D Ing. G. T. vykonaná kontrola pripojenia, správnosti merania výkonu a toku energie a povolenie pripojiť výrobné zariadenie na sústavu SSE - D s výsledkom kontroly „vyhovel“.

20. V prejednávanej veci považuje najvyšší súd za nesporné, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy v rozhodnom období spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku neupravil, v dôsledku čoho bol správny orgán povinný pri určení časového momentu uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do sústavy vychádzať výlučne zo znenia § 2 ods. 3 písm. e/ zákona č. 309/2009 Z.z., podľa ktorého sa časom uvedenia zariadenia výrobcu elektriny do prevádzky rozumie neskorší dátum z dátumov: 1) nadobudnutia právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, na základe ktorého bolo povolené trvalé užívanie zariadenia výrobcu elektriny, 2) úspešného vykonania funkčnej skúšky.

21. Vzhľadom na skutočnosť, že prevádzkovateľ distribučnej sústavy nerešpektoval povinnosť určiť spôsob a podmienky vykonania funkčnej skúšky v prevádzkovom poriadku prevádzkovateľa distribučnej sústavy podľa § 5 ods. 14 poslednej vety zákona č. 309/2009 Z.z., považoval najvyšší súd rozhodnutie žalovaného, s prihliadnutím na nálezy Ústavného súdu SR, zaťažené vadou nesprávneho právneho posúdenia veci, keď žalovaný dospel k záveru o uvedení zariadenia žalobcu na výrobu elektriny do prevádzky dňom vydania (schválenia) protokolu o funkčnej skúške, t.j. po 01.07.2012 a o splnení podmienok pre schválenie pevnej ceny elektriny pre stanovenie doplatkov v sume 119,11 Eur/MWh, v zmysle § 11a ods. 1 písm. b/ vyhlášky č. 225/2011 Z.z. ktorou sa ustanovuje cenová regulácia v elektroenergetike v znení neskorších predpisov.

22. Povinnosťou žalovaného v ďalšom konaní bude, aby bola vec opätovne predložená správnejmu orgánu prvého stupňa na rozhodnutie o návrhu ceny výrobcu elektriny z obnoviteľných zdrojov energie pre rok 2012, podanom žalobcom dňa 09.11.2012.

23. Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalovaného vznesené v kasačnej sťažnosti za nedôvodné, a preto kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

24. O trovách kasačného konania rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s ustanoveniami § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi/žalovanému nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a nárok na náhradu trov konania mu zo zákona ani nevyplýva. Žalobca bol v kasačnom konaní úspešný, a preto mu vznikol nárok na úplnú náhradu trov kasačného konania.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd SR v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.